

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ.
ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

**Ψαλλομένη υπό ἑπτὰ Ἱερέων, ἐν
Ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν Οἴκῳ.
Συναχθέντων τῶν ἑπτὰ Πρεσβυτέρων
προτίθεται ἐν μέσῳ τετράπους καὶ
ἐπάνω αὐτοῦ ἡ εἰκὼν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου ἢ ἄλλη τις, σκευὸς τι ἔχον
σῖτον ἢ ἄλευρον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
σίτου τίθεται κανδήλα μετὰ οἴνου καὶ
ἐλαίου, καὶ ἄρχεται ἡ Ἀκολουθία.**

Ὁ πρῶτος τῇ τάξει τῶν Ἱερέων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ’).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ρμβ’ (142).

**Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ένώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου.**

**Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.**

**Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
έταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.**

**Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά
μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.**

**Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.**

**Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.**

**Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.**

**Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·**

**Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ
πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν
μου.**

**Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς
σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·**

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν
 γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
 τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
 ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

**Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
 ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
 σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.
Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ
ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα ...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ'
ἐπιβλέψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου,
πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά
σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν ...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες
εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ
σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ψαλμός ν' (50).

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 - ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

Ο ΚΑΝΩΝ.**ᾠδὴ α΄ Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον
πέλαγος.**

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἐλαίω τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ
ἰλαρύνων ἀεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα
βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίω πιστούς·
Αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι΄
Ἐλαίου προσιόντας Σοι.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἐπάρχει σου τοῦ ἐλέους Δέσποτα,
πλήρης ἡ σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίω θείω
μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν
ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν
Σε δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα...

Χρισμόν Σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ
Ἀποστόλοις τοῖς Σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι
δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς
ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις,
πάντας σφραγίδι Σου ἐλέησον.

Καὶ νῦν...

Ἡ μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἄγνη
πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις
σου ἀεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς
σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως
μεγαλύνωσί σε.

᾿Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν
ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τοῖς
ἀσθενοῦσι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν Χάριν
Σου ἄνωθεν.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν
κατακλυσμοῦ Θεῖα Σου, δείξας ῥοπή
Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Δόξα...

Λαμπάδι Θεῖα φωτός, ἐν τῷ ἐλέει Σου
Χριστέ φαίδρυνον, τοὺς ἐν τῇ κρίσει καὶ
νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους Σου σπεύδοντας.

Καὶ νῦν...

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων
Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν
κάκωσιν, λῦσον τοὺς νοσοῦντας
πρεσβείαις σου.

Κάθισμα ᾿Ηχὸς πλ. δ'. Αὐλῶν**ποιμενικῶν**

᾿Ως θεῖος ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων,
ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας
Οἰκτίρμον, δείξον τοῦ Σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα
ῤεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλῦσον τὰς
τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ
πλῦνον ἅπαντας· Σοὶ γὰρ ἀεὶ
προστρέχοντες θερμῶς, τὴν Χάριν

έξαιτούμεθα.

**Ἔτερον Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

Ὁ ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ
Λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις,
Αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε,
δώρησαι τὴν ἴασιν, τοῖς νοσοῦσί σου
δούλοις, οἴκτειρον ἐλέησον, τοὺς πολλὰ
ἐπταικότας, καὶ τῶν σφαλμάτων
λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζωσι τὴν
Θεῖαν σου δύναμιν.

ᾠδὴ δ' Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων,
τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κόσμον
καθαῖρον, οἴκτειρον, ἐλέησον τοὺς τῇ
θείᾳ πίστει Σου, μώλωπας σαρκὸς
ἐπαλείφοντας.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἰλαρότητι σφραγίδος τοῦ Σου ἐλέους, νῦν
τάς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας Σοῖς
δούλοις, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον
ποίησον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Δόξα...

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς
ἀσθενοῦντας, ἱερουργοὺς ἐνθέους Σου,
καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου
Σου, Φιλάνθρωπε σώζεσθαι, σῶσον Σῶ

ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη
στερρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμήν τε καὶ
τεῖχος, κλῖμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον
οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην
κατεφύγομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἐπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος,
ἐλέησον Ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ Ἐλαίῳ,
τοὺς κάμνοντας ὡς εὔσπλαγχνος.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα
ἄνωθεν, σφραγιδὸς Σου θείῳ τύπῳ,
ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ Σου πάντα
ἴασαι.

Δόξα...

Ἀφάτῳ σου στοργῆ, ὑπεράγαθε Κύριε,
δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου, διὰ πόρνης
ἀλείψεις, οἴκτειρήσον τοὺς δούλους
Σου.

Καὶ νῦν...

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεραγαθέ, Δέσποινα,
ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ χριστομένους Ἐλαίῳ,
καὶ σῶσον τοὺς οἰκέτας Σου.

Ῥδή στ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Λόγοις Σου, ὁ δι' Ἐλαίου δείξας
Φιλάνθρωπε, ἐν Βασιλεῦσι τὴν χρῖσιν,
καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας,
σφραγισμῶ Σου, καὶ τοὺς πάσχοντα
σῶσον ὡς εὖσπλαγχνος.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων
ἐφάψοιτο, τῶν ἐπ' ἀλείψει ἐνθέω, τὰς
αἰσθήσεις Σῶτερ, σημειουμένων, ἀλλ' ἐν
σκέπη περιτείχισον τούτους τῆς δόξης
Σου.

Δόξα...

Ὅρεξον, χεῖρα τὴν Σὴν ἐξ ὕψους
Φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὸ Ἐλαιον Σῶτερ,
ἀγιάσας δίδου τοῖς Σοῖς οἰκέταις, εἰς
υἰείαν, καὶ νοσημάτων πάντων
ἐκλύτρωσιν.

Καὶ νῦν...

Πέφηνας, ἐν τῷ Θείῳ σου Τόκῳ
κατακαρπός, Μήτηρ τοῦ Κτίστου ἐλαία,
δι' ἧς πλήρης ὤφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν
σῶζε, πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τοὺς
κάμνοντας.

KONTAKION.**Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Ἐλέους πηγὴ, ὑπάρχων Ὑπεραγαθέ, τοὺς

πίστει θερμῆ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ σου,
προσπεσόντας εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας
λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν
νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν Θεῖαν
Χάριν ἄνωθεν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς Σου, Σῶτερ
μόνος Θεός, πάντων ἰατρούων πάθη τε
τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ
συντρίμματα, Αὐτὸς θεράπευσον, καὶ
τοὺς ἐν νόσοις πάσχοντας Εὐσπλαγχνε.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων
τάς κεφαλάς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ
τὴν χαρμονήν, τοῖς τὸν ἔλεον ζητοῦσί
Σου, τῆς ἐκλυτρώσεως τῷ πλουσίῳ ἐλέει
Σου Κύριε.

Δόξα...

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτέρ
Σου ἢ σφραγίς· πῦρ τε ἀναλίσκον πάθη
τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν·
ὄθεν τὴν ἴασιν, οἱ δεδεγμένοι πίστει
ὑμνοῦμέν Σε.

Καὶ νῦν...

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακί πάντα, Μήτηρ
Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα
θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως

σωματώσασα, ὑπὲρ τῶν καμνόντων,
ἐξιλέωσαι τούτους δεόμεθα.

᾿Ωδὴ η΄. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἄπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα
σου καὶ Θεῖον ἔλεος· τούτου τὸν τύπον
γὰρ Δεσπότη, μυστικῶς ὑπαινιπτόμενοι,
τὴν δι' Ἐλαίου ἱεροῦ χρῖσιν προσάγομεν,
τοῖς νοσοῦσιν· οὐς περ δυνάμει, τῇ Σὴ
πάντας ἴασαι.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ῥεῖθροις τοῦ ἐλέους Σου Χριστέ, καὶ
ἐπαλείμμασι τῶν Ἱερέων Σου, πλῦνον ὡς
εὐσπλαγχνος Κύριε, τὰς ὀδύνας καὶ τὰ
τραύματα, καὶ ἀλγυνῶν ἐπιφοράς, τῶν
ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένων, ὅπως
καθάρσει τῇ Σῆ, τύχῳσι ῥώσεως.

Δόξα...

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ
ἰλαρότητος Ἐλαίου, Θεῖον ἡμῖν τοῖς
διαγράφουσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς Σου
τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς ἀεὶ
κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν...

Ἐνδοξον ὡς στέφανον Ἀγνή, ἡ φύσις
εἴληφε τὸν Θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν
ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ

κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου
φαιδραῖς, καταστεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ
άνυμνοῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Νεῦσον οὐρανόθεν Οἰκτίρμον, δεῖξόν
σου τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν
τὴν Σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν Σου τοῖς προσιοῦσί
Σοι, διὰ τοῦ θείου χρίσματος, τῶν Ἱερέων
Σου φιλάνθρωπε.

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.**

Ἰδωμεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι
τὸ θεῖον Ἐλαιον, ῥοπῆ σου ἐνθέω, ὑπὲρ
μετόχους, ὅπερ προσείληφας, καὶ
τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θείου
τοῖς μετέχουσιν.

Δόξα...

Οἴκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν
καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ
πονηροῦ, τοὺς Σοὺς οἰκέτας ψυχὰς καὶ
σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θεία
ἐξιώμενος.

Καὶ νῦν...

Ὑμνους καὶ δεήσεις Παρθένε,
προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι
χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων
ταῖς ἱκεσίαις σου, τοὺς δι' ἡμῶν
Πανάχραντε, τῇ θεία σκέπη σου

προστρέχοντας.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν
 Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
 καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
 Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
 τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
 μεγαλύνομεν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ἐπεσκέψατο ἡμάς.

Ἐν ἐλέῳ Ἀγαθέ, ἐπίβλεψον Σῶ ὄμματι,
ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν συνελθόντων ἐν
τῷ Ναῶ Σου, τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρῖσαι
θείῳ Ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους
Σου.

ΑΙΝΟΙ : Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ. **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Ἦχος δ' Ἔδωκας σημείωσιν.

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

Ἔδωκας τὴν χάριν Σου, διὰ τῶν Σῶν
εὐδιάλλακτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε,
Ἐλαίῳ Ἁγίῳ Σου, θεραπεύειν πάντων,
πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίῳ Σου
πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς

εὔσπλαγχνος, ἀγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου Σου, καταξίωσον Κύριε.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Βλέψον Ἀκατάληπτε ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τάς ἡμῶν αἰσθήσεις. Ἐλαίω Σου θείω, τοὺς προσδραμόντας Σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντας πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζωσί Σε, μεγαλύνοντες τὸ κράτος Σου.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χρίσει τοῦ ἐλέους Σου, καὶ ἱερέων φιλάνθρωπε, ἐπαφῆ τοὺς οἰκέτας Σου, ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, καθαρὸν ἔκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους παραμύθησαι, τάς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τάς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὔσπλαγχνος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον,

πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον
 τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον·
 ὅπως τὴν δυναστείαν Σου, καὶ τὸ
 ἀμέτρητον ἔλεος, **μεγαλύνω σωζόμενος,**
ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης Σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἄθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
 ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
 συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε,
 ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
 καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Τροπάριον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ
προκατάλαβε.**

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων
Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον
ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις Σου·
λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν
ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν Σε, καὶ
δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

**Εὐλογημένη ἡ Βασιλεῖα τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ὁ Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, **(τοῦ δεῖνος)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- **Σοὶ Κύριε.**

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει, καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον καὶ τὸ Ἴλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ

σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς
κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ
πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ
Υιοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὧσιν δὲ λέγεται ἡ Εὐχή παρὰ τοῦ
Ἱερέως, ψάλλονται τὰ κάτωθι
Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων
Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον
ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις Σου·
λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν
ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν Σε, καὶ
δοξάζειν ἀπαύστως· **πρεσβείαις τῆς**
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπρωμένος, Σοὶ
Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ
γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων Σοι, σὺ
τῶν ἐν σκότει, **τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.**

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις
παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς
παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου
ἐπιστάσιᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον,
ἠγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος·
Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ἦχος πλ. δ'.

**Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητής, ἀνεδέξω Δίκαιε
τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ
ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς
Ἀδελφόςθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης.
Ἰκέτευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ὁ του Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος,
ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν
ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε
ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ
Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν
Μυστηρίων των πνευματικῶν· ὅθεν σε
πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.**

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον

**Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.**

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

**Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ
ὑπερμαχον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ
ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου
κάθειλεις τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ
θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἅγιε,
Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα**

ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ
Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι
Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί,
ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς
διηγῆσεται; Βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ
πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ
φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος
ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ
κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν
σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη
ταχέως προστατεύουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς.

Πρόσχωμεν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Σοφία.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 5: 10-16)

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυέσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ· οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Εἰρήνη σοι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α΄

**Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.
Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.**

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Λουκᾶν Κεφ.10:25-37

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε
τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων·
Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν
τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς
ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον
σου ὡς ἑαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς
ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ
θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον;
Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός
τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Ἱεριχῶ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ
ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες
ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.
Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν

ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν
 ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης,
 γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ
 ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις
 ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν
 ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε
 τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ
 οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον
 κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ
 ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
 ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε
 τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι
 αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ
 ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς
 οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι
 γεγονέναι τοῦ ἐμπροσθέντος εἰς τοὺς
 ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος
 μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Πορεύου καὶ σὺ ποιεὶ ὁμοίως.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
 τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι
 αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ

ἀκούσιον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Α'

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἄγιε ἁγίων, ὁ τὸν
Μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας,
ιώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα,
καὶ ἁγιάσον τὸ Ἑλαιον τοῦτο· καὶ
ποίησον αὐτὸ χριστομένοις τοῖς Σοῖς
δούλοις, εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν
κληρονομίαν. * Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας
καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν
διαθήκην Σου καὶ τὸ ἔλεός Σου τοῖς
ἀγαπῶσί Σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν
ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς
καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ
ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς
ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων

τοῖς ἐν δεσμοῖς «Ἐξέλθετε» καὶ τοῖς ἐν τῷ
 σκότει «Ἀνακαλύπτεσθε». Ἔλαμψε γὰρ
 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς
 ἐπιγνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
 ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· καὶ τοῖς
 δεξαμένοις Αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα
 τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ
 παλιγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν
 χαρισάμενος, ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν
 ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου·
 ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι
 καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε
 τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ Αὐτοῦ, εἰς τὸ
 γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποιμνιον,
 βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον,
 καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· Αὐτός, Δέσποτα
 Κύριε, δὸς Χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί
 σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ
 Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς
 καθ' ἐκάστην γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι·
 οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι
 διακόνους τῆς Καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου
 Διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἦν
 περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα,
 ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,
 ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ
 δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς κρίσεως

τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου
 ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἴλαιον
 τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως, ἔλαιον
 ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ
 δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας
 ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος,
 ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος·
 ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς
 ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὥσι τοῖς
 ὑπεναντίοις καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς
 λαμπρότησι τῶν Ἁγίων Σου, μὴ ἔχοντες
 σπίλον, ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς
 αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται
 τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. **Σὸν γάρ
 ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

* Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως
 ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς
 ἐκφωνήσεως: Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν...,
 τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ
 τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα
 τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ Ἄγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
 σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου
 Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
 πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου
 λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν
 σου **(τόνδε)**, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν
 σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ
 ζωοποίησον αὐτόν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ
 Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ
 τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
 προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
 Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ
 ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ
 βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων
 καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατερῶν ἡμῶν· τῶν
 ἀγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ
 καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου,
 Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψῶν
 καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου,
 Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἀγίων
 καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
 Ἄννης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. **Ὅτι
 σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Χριστέ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Αὕτη ἡ εὐχή λέγεται μυστικῶς παρ' ἐνὸς
ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ
Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα
τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β'

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Πρόσχωμεν.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.
Σοφία.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 15: 1-7)
Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ
ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν,
καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ
ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ
ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ
Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς
γέγραπται, οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν
ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα
γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν
διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν
γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς
τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη
ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ
στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ
προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν
Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄

**Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.**

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Λουκᾶ Κεφ. 19: 1-10

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν
Ἱεριχώ. Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὀνόματι
καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν
ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ
ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ
ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ
μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν,
ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν,
ὅτι ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ
Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·

Ζακχαΐε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἴδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

**τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Β'

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ
πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς
σοφίας πηγή, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως
ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς
εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος·
Αὐτός, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν
προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν
οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει
καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον
ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου
ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ Ἴλαιον
τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς Σῆς
δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ
ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ
μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ
μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδώς
ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ
θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς
τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν
τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν
ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς
διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Οὐκ

ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ
 ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν»· σὺ εἶ ὁ τὸ
 πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ
 τὴν ἀπολομένην δραχμὴν ἐπιμελῶς
 ζητήσας καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι·
 «Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω
 ἔξω»· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους
 σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ
 βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Ὅσακις ἂν
 πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»· σὺ εἶ ὁ
 εἰπών, ὅτι· «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ
 ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»· Αὐτὸς
 ἔπιδε, εὐσπλαγχνε Δέσποτα, ἐξ ὕψους
 ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς
 ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις Σου, ἐν
 χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ
 ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τοὺς
 δούλους σου τούτους, τοὺς ἐπεγνωκότας
 τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντας
 Σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενοι τῇ ἰδίᾳ
 σου φιλανθρωπία, εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν
 λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν,
 συγχωρήσας, ἐξάλειψον καὶ κάθαρον
 αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καί, αἰεὶ
 συμπαρῶν αὐτοῖς, διαφύλαξον τὸν
 ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν,
 πορευομένους ἐν τοῖς δικαιώμασί Σου,
 πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι
 αὐτοὺς τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτοῖς
 δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομά Σου. **Χάριτι
 καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ**

μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.
Πρόσχωμεν.

Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου
Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 12: 27-31, 13: 1-8**
Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ
μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ
Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον
ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον
διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα
χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες
ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφήται; μὴ
πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις;
μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων;
μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες
διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα
τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν
ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις
τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων,
ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ

κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω
 προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα
 καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν
 τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν,
 ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν
 ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ
 ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
 καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν
 ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
 χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη
 οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ
 ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ
 παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ
 χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ
 ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,
 πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη
 οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Εἰρήνη σοι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'

**Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
 Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθαῖον Κεφ. 10: 1, 5-8

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

**ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Γ'

Δέσποτα παντοκράτορ, Ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ
παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ
ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ
ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τὰς
σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν
ἀνθρώπων, αἰτούμεθά Σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός Σου ἐπὶ τὸ
Ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χρισμένους ἐξ
αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί Σου, ἵνα γένηται
αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος
καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν
παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ
μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν
σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον·
ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν,
πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν
λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον.
Γενοῦ ἰατρός τῶν δούλων σου τούτων·
ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς
καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σώους καὶ
ὀλοκλήρους χάρισαι αὐτοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ
Σου, εὐαρεστοῦντας καὶ ποιοῦντας τὸ

θέλημά Σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ'

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε.

Πρόσχωμεν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Σοφία.

**Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 6: 16-18, 7: 1**

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν
αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι
αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.

Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ
ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ
ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ
εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς
καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τάς
ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶς
ἐαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην
ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου
 Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ'

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
 Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθαῖον Κεφ. 8: 14, 23

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἷς Γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ

λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες
 φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
 οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν
 κλίνει. Ἔτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ
 εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι
 πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα
 μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει
 μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ
 πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ
 αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
 τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι
 αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ
 ἀκούσιον.

**Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Δ'

Ἄγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὖσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίω μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· Αὐτός, καὶ τὸ Ἴλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χρισμένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά Σου, παντοδύναμε, τοῦ σῶζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων Ἰατρός, ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς Σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς Σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστάντες τῇ χειρὶ Σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύωσί Σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς Σῆς ἀφάτου φιλοανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμέν

Σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά,
 ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια. Σὸν γάρ ἐστι τὸ
 ἔλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε'

Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς.

Πρόσχωμεν.

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 1: 8-11

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ
 τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν
 ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς
 καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
 ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα
 μὴ πεποιθότες ᾖμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ
 τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ
 τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ
 ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι
 ῥύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν
 ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν
 προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ

πολλῶν εὐχαριστηθῆ ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰρήνη σοι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε'

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθαῖον Κεφ. 25: 1, 13

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν
τοῦ Νυμφίου, πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες
μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν,
οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ
φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.
Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου ἐνύσταξαν
πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς
κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται,
ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε
ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι,
καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ

δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν
 ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες
 ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ
 φρόνιμοι, λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει
 ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
 πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε
 ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν
 ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ
 ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς
 γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ
 ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι
 λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ
 οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ
 Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
 τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι
 αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ
 ἀκούσιον.

**Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν**

**ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Ε'

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ
πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς
πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα·
ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν
χειμαζομένων λιμὴν, καὶ τῶν νοσοῦντων
ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως
βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν
λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ
ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων
ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς
εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς
σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπών· «Λάβετε
Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς»· ὁ δεχόμενος
τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ
ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας
πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων
πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ
διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ
ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν Σου, τὸν
ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον,
καὶ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον,
καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον

βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδοτερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεῖ τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱεουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν Σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν του λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· Αὐτός, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγία ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τῶν δούλων σου τούτων, τῶν ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντων, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· Θεραπεύων αὐτῶν πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτοῖς ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἡγέρθη καὶ διηκόνει Σοι. Αὐτός, Δέσποτα,

καὶ τοῖς δούλοις σου τούτοις παράσχου
 ἰατροποιῶν ἀπαλλαγὴν πάσης
 φθοροποιῶν ἀλγηδόνας· καὶ μνήσθητι
 τῶν πλουσίων σου οἰκτιρῶν καὶ τοῦ
 ἑλέους Σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς
 ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ
 πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς
 εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ
 γὰρ ὁ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ
 ἐλθὼν καὶ σῶσας τὸ ἀνθρώπινον γένος,
 καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας
 τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς
 μετὰ τῶν δούλων Σου, οὐδεὶς
 εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ
 πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί
 ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὡς ῥάκος
 ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν
 ἐνώπιόν Σου· διὰ τοῦτο ἁμαρτίας
 νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε. **Σὺ
 γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
 καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιῶντων καὶ
 πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ,
 καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤ'
 ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ Ἦχος δ'**

Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Πρόσχωμεν.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Σοφία.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 5: 22-26, 6: 2**

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τίνι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ'

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθαῖον Κεφ. 15: 21-28

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ
μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνή
Χανααῖα ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων
ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγαζεν αὐτῷ, λέγουσα·
Ἐλέησόν με, Κύριε, Ὡς Δαυΐδ, ἡ θυγάτηρ
μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες
οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν,
λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει
ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
οὐκ ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ
ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐληθοῦσα
προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει
μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι
καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ
βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί,
Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης
τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡς γύναι, μεγάλη σου
ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ
ιάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας

ἐκείνης.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι
αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ
ἀκούσιον.

**Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΣΤ'

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς
νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ
μῶλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ
καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ
πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς

ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ
 ζῶν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν
 τῆς αἱμορροοῦσης, δωδεκαετῆ οὔσαν
 ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς
 Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου
 ἐλευθέρωσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος
 τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ
 ἁμαρτωλῶ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν
 τῶ παραλυτικῶ δωρησάμενος σὺν τῇ
 ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν
 τελώνην τῶ λόγῳ δικαίωσας, καὶ τὸν
 ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ
 προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ
 κόσμου ἀράμενος, καὶ τῶ Σταυρῶ
 προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ Σὲ
 ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, Αὐτός,
 ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς
 ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν δούλων
 σου τούτων, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ
 ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ
 ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν
 παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ
 κατάραν ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς
 ἐγένοντο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασαν ἢ
 ὄσφρησιν ἐξεθήλυναν ἢ ἀφῆ
 κατεμαλακίσθησαν ἢ γεύσει
 κατεπόρνευσαν ἢ ἐν οἰαδήποτε κινήσει
 σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ
 ἀπηλλοτριώθησαν θελήματος καὶ τῆς Σῆς
 ἀγιότητος· εἴ τι ἥμαρτον αὐτοί τε καὶ
 ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς

καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἔων
αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον
βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους
ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε,
ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ
ᾠρᾷ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν δούλων σου
τούτων· πάριδε, ὡς ἀμνησικάκος Θεός,
τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἅπαντα·
ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου
κολάσεως· τὸ στόμα αὐτῶν τῆς Σῆς
αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτῶν
ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός
Σου· τὰς χεῖρας αὐτῶν ἔκτεινον πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν Σου· τοὺς πόδας
αὐτῶν πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου
Σου κατεύθυνον, πάντα αὐτῶν τὰ μέλη
καὶ τὴν διάνοιαν τῇ Σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι. σὺ γὰρ εἶ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου
Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων·
«Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν
λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν
τοῖς Οὐρανοῖς»· καὶ πάλιν· «Ἄν τινων
ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν
τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Καὶ ὡς
ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ᾠρᾷ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν
αὐτοῦ, οὕτω κάμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ
ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου

ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου
 Σου· σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
 ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς
 περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις κελεύσας, τῇ
 Σῆ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία, καὶ
 μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ
 χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν
 πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη
 Σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός Σου· καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
 καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ'

Προκείμενον ἦχος δ'

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Πρόσχωμεν.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Σοφία.

**Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς
 Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 5: 14-23**

Προσχῶμεν.

**Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς,
 νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους,
 παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους,
 ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε
 πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ
 κακοῦ τινι ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ**

ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Εἰρήνη σοι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθαῖον Κεφ. 9: 9-13

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς

ήκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν «ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Ζ'

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ
ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη
θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων,
πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ
βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ
ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν
αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ Παλαιᾷ
Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς
ἀμαρτωλοῖς, Δαυΐδ καὶ Νινευΐταις, καὶ
τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ
ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου Σου
οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ'
ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν
τελώνην, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν,
ὡς τὸν βλάσφημον καὶ διώκτην τὸν
μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας
προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον
καὶ Ἀπόστολόν Σου, ἀρνησάμενόν Σε
τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ
προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων·
«Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ
οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ

πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ
 δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν
 Οὐρανῶν». Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ
 φιλόανθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου
 ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθα σου
 καὶ ἰκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ.
 Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ
 πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα
 προσφερόμενόν Σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς
 δούλους σου τούτους καὶ εἴ τι
 ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ
 διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ
 κατάραν ἱερέως ἐγένοντο ἢ τῷ ἰδίῳ
 ἀναθέματι ὑπέπεσαν ἢ ὄρκῳ
 παρεπίκραναν καὶ ὀρκωμότησαν,
 παρακαλοῦμέν Σε καὶ δεόμεθά Σου· ἄνες,
 ἄφες, συγχώρησον αὐτοῖς, ὁ Θεός,
 παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ τὰς
 ἀμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ
 γενόμενα παρ' αὐτῶν. Καὶ εἴ τι τῶν
 ἐντολῶν Σου παρέβησαν ἢ
 ἐπλημμέλησαν, ὡς σάρκα φοροῦντες καὶ
 τὸν κόσμον οἰκοῦντες ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ
 διαβόλου, Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ
 ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ
 ἀμαρτήσῃ. σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις
 ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη Σου,
 δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος
 Σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν
 ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, **ἀλλ' εἰς**

περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου καὶ ζωῆς
 ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ Σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ
 σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν ἱερέων οἱ
 ποιοῦντες τὸ εὐχέλαιον καὶ, λαβὼν ὁ
 προϊστάμενος τῶν ἱερέων τὸ Ἅγιον
 εὐαγγέλιον, τίθησιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
 αὐτῶν· καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας
 οἱ ἱερεῖς· Ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν
 εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως, τῶν λοιπῶν
 ὑποπαλλόντων τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ Βασιλεῦ ἅγιε,
 εὐσπλαγχνε, καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ
 ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ
 ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν
 αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν
 ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν προσελθόντων σοι
 ἐν ἁμαρτίαις καὶ αἰτουμένων παρὰ σοῦ
 δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν
 χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ
 ἀγίῳ εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ
 συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὰς

κεφαλὰς τῶν δούλων σου τούτων
 ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ
 ἰκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ
 ἀμνησίκακόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεός,
 ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου
 Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυΐδ ἐπὶ τοῖς
 ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν
 δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ
 μετανοία προσευχὴν δεξάμενος, αὐτὸς
 καὶ τοὺς δούλους σου τούτους
 μετανοοῦντας ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν
 πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει
 σου φιλανθρωπία, παρορῶν αὐτῶν
 πάντα τὰ παραπτώματα· σὺ γὰρ εἶ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ
 ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν
 ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου,
 οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. **Καὶ σοὶ πρέπει
 πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν
 τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ
 σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΤΕΩΣ

Πάτερ, Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
 σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου
 Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
 πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου
 λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους

σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν
σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ
ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ
Χριστοῦ Σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ
Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν
ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ
καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου,
Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ
Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου,
Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἴαννης
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. **Ὅτι Σὺ εἶ ἡ
πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Εἰς τὸ τέλος τοῦ Μυστηρίου, οἱ ἱερεῖς, μετὰ
τὸ Ἅγιον Ἐλαῖον, ποιοῦσι σταυρὸν ἐπὶ**

**τοῦ μετώπου, τῆς σιαγόνας, τῶν
παρειῶν καὶ τῶν χειρῶν τῶν πιστῶν
λέγοντες:**

**Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, ἐλέησον, συγχώρησον
καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου**

.....

**Τὰ ἀκόλουθα τροπάρια ψάλλονται, καθ’
ὄν χρόνον οἱ ἱερεῖς χρίουσι τοὺς
πιστούς.**

Ἦχος δ’

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι
Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς
δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν
ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ
Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων.
Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ
πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ
ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον,
καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς
προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς
πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε,
δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη
τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν
Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν
ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς
ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ,

καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν
 προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ
 αἰσχυνοῦμεν Δέσποινα, σὲ
 προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε
 Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ
 σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
**Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα
 σοι.**

Δόξα... Καὶ νῦν...

**Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε,
 εὐλόγησον.**

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός·
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ
 ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ
 πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι
 ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
 ἐλεήμων Θεός.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.